

omfatter alle eller kun en væsentlig Del af Afgifterne, og da alene en fuldstændig Afløsning vil bevirke, at de Udgifter, der medgaa til Afgifternes Opkrævning kunne spares, og at Administrationen i det hele kan simplificeres, jfr. herved Motiverne til Afløsningsloven af 25. Marts 1871, Rigsdagstidenden 1869—70, Tillæg A. Sp. 1745, ligger heri en yderligere Opfordring til at fastsætte en Tvangsafløsning.

§ 1 gaar i øvrigt ud paa at angive Afløsningens Genstand; men paa Grund af Afgifternes Mangfoldighed, forskellige Art og Beskaffenhed, er det forbundet med nogen Vanskelighed i Lovteksten at finde tilstrækkelig omfattende og adækvate Udtryk for alle de paagældende Afgifter. Under Ordene i Lovteksten har man villet omfatte samtlige de Afgifter, som have været Genstand for Kommissionens Behandling, og til nærmere Oplysning i saa Henseende skal bemærkes, at Tanken er den under Afløsningen at medtage samtlige de paa nedennævnte Konti paa Finansloven 1909—10:

§ 2 I. A. a. 1. »Indtægter af de egentlige Domænedistrikter«:

a. »Jordebogs- og Jagtafsløsningsafgifter«;

b. »Rekognitioner og Kendelsespenge«;

§ 2 I. A. a. 2. a. »Adskillige Jorder og Tiender« m. m.;

§ 2 I. A. a. 4. »Faste Afgifter af Fiskestader, Broer og Færgeløb m. m.«;

§ 2 I. A. b. 2. »Kirkeindtægter«;

§ 8. »Adskillige Indtægter«;

2. »Indtægter af samtlige, overtagne Bispetiender«;

9. »Netto-Indtægt af den det nedlagte Raadmandsembede i Roskilde tillagte Jord- og Arvefæsteafgift«,

posterede, Statskassen tilflydende, kontraktmæssige Afgifter af bortsolgte, bortarvefæstede eller bortarveforpagtede Ejendomme eller Rettigheder, samt alle oprindelige Fæste- eller Lejeafgifter af Ejendomme m. m., som nu, efter Finansministerens Skøn, maa anerkendes at besiddes af de paagældende med hævdvunden Ejendomsraadighed; fremdeles Vederlag for tidligere Ægt og Arbejde til de Staten tilhørende Kirker, faste Afgifter, der have afløst de tidligere Skatter af Bro- og Færgeløbshartkornet, samt Jagtafgifter af Selvejendom, alt for saa vidt de paagældende Afgifter ikke helt eller delvist ville være at føre til Afgang i Medfør af nedenstaaende § 6.

Til Afløsningen af Afgifterne er ifølge Lovforslaget knyttet en Afløsning af de Statskassen overfor Afgiftsyderne paahvilende Byrder i Penge eller Korn; hermed er Forslaget i fuldkommen Overensstemmelse med den tidligere Afløsningslov af 25. Marts 1871. Som en naturlig Følge af denne Regel har man endvidere i Forslaget medtaget de Byrder af tilsvarende Art, der paahvile Statskassen overfor Ejere af Ejendomme, der tidligere have været behæftede med, men nu ere befriede for Jordebogsafgifter. Alle disse Byrder ere af ganske samme Oprindelse som de ovennævnte, og Statskassen har da formentlig et berettiget Krav paa, at ogsaa de her omhandlede Byrder medtages ved Afløsningen, omend Vilkaarene for Afløsningen eventuelt blive noget forskellige fra Afløsningsreglerne med Hensyn til de Statskassen overfor Afgiftsyderne paahvilende Byrder, jfr. Bemærkningerne til § 8.

Det bemærkes, at samtlige de ovennævnte Byrder ere posterede paa følgende Konti paa Finansloven for 1909—10:

§ 2 I. B. a. 1. »Udgifter vedkommende de egentlige Domændistrikter«:

a. »Gødtgørelser og Refusioner«,

§ 2 I. B. a. 2. »Udgifter, vedkommende adskillige Jorder og Tiender m. m.«.

ad § 2.

Statskassen er endnu den Dag i Dag Indehaver af Jagtretten paa en Del af de bortarvefæstede Jorder, særlig i Frederiksborg Amt, og endnu tilkommer der Staten